

Українська академія друкарства
Львівський державний університет внутрішніх справ МВС України
Львівський торговельно-економічний університет
Інститут економіки промисловості НАН України
Інститут проблем ринку та економіко-екологічних досліджень НАН України
Луганський національний університет
ім. Тараса Шевченка
Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу
Чернівецький національний університет
ім. Ю. Федьковича
Подільський державний аграрно-технічний університет
Академія економічних наук України

**Матеріали ІV Всеукраїнської науково-практичної конференції
«ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЇ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО
РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМНИЦЬКИХ СТРУКТУР В УКРАЇНІ»**

22–24 листопада 2018 р., м. Львів

Львів 2018

УДК 330.34:338.984
ББК 66.2 (4УКР)
Ш 331

Рекомендовано до друку Вченою радою
Української академії друкарства
(протокол №4/692 від 29.11.2018 р.)

У П О Р Я Д Н И К
д-р екон. наук, проф.
А. М. Штангрет

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

К. Б. Волошук, д-р екон. наук, проф.; О. В. Зибарева, д-р екон. наук, доц.;
О. І. Копилюк, д-р екон. наук, проф.; В. В. Мартинів, канд. екон. наук, доц.;
Є. М. Палига, д-р екон. наук, проф.; Я. Я. Пушак, д-р екон. проф.;
А. М. Штангрет, д-р екон. наук, проф.

*До збірника увійшли матеріали роботи (тези доповідей),
надані згідно з вимогами, що були заявлені на конференцію.*

*Роботи друкуються в авторській редакції, мовою оригіналу.
Відповідальність за зміст поданих матеріалів несуть автори.
Претензії до організаторів не приймаються.*

Формування стратегії соціально-економічного розвитку підприємницьких структур в Україні : Мат. IV Всеукраїн. наук.-практ. конф. (22–24 листоп. 2018 р., м. Львів) / упоряд. А. М. Штангрет; редкол. : О. І. Копилюк, Є. М. Палига та ін. та ін. — Львів: Укр. акад. друкарства, 2018. — 444 с.

Для учнівської та студентської молоді, аспірантів, здобувачів, науковців, викладачів вузів, державних службовців, практичних працівників та всіх, хто цікавиться питаннями соціально-економічного розвитку підприємницьких структур в Україні.

Олійник О. ДИВЕРСИФІКАЦІЯ ДІЯЛЬНОСТІ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ	268
Олійник О. ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ ФОРМУВАННЯ МЕХАНІЗМУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА	270
Омельченко Д. МЕТОДОЛОГІЧНІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ «ВИРОБНИЧИЙ ПОТЕНЦІАЛ»	273
Павлишин О. КРИЗОВИЙ РЕІНЖІНІРИНГ ЯК СУЧАСНИЙ НАПРЯМ ЗАПОБІГАННЯ ПРОБЛЕМНОСТІ БАНКІВ	276
Павлишин Ю. СТРАТЕГІЧНІ МЕТОДИ ДІАГНОСТИКИ БАНКРУТСТВА У ЗАБЕЗПЕЧЕНІ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА	278
Паламаренко Я. ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЇ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ АПК УКРАЇНИ	280
Палига Є., Дмитерко І. УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ РОЗВИТКУ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ФОНДОВОГО РИНКУ В УКРАЇНІ	282
Париляк А., Варгіч І. РОЛЬ ТА МІСЦЕ МАЛОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА В ЕКОНОМІЧНІЙ СИСТЕМІ ДЕРЖАВИ	283
Пацула О. ДО ПИТАННЯ РОЛІ ТА ЗНАЧЕННЯ ПОДАТКУ НА ДОДАНУ ВАРТІСТЬ В УКРАЇНІ	286
Пелешишин З. ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ФОРМУВАННЯ АМОРТИЗАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ ЕКОНОМІЧНОЇ КРИЗИ	289
Пилипенко С. ОБЛІКОВІ АСПЕКТИ ВЛАСНОГО КАПІТАЛУ ПІДПРИЄМСТВА	291
Пилипчук І. УПРАВЛІННЯ СИСТЕМОЮ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА	293
Підгурський О., Грішина І. РОЛЬ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ЕКОНОМІЧНОМУ РОЗВИТКУ КРАЇНИ	295
Пісюра Б. СОЦІАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЯК ОДИН З ФАКТОРІВ УСПІХУ СУЧАСНОГО ПІДПРИЄМСТВА	296

Література:

1. Бреус С. В. Основні напрями запобігання банкрутства підприємства у контексті забезпечення економічної безпеки [Електронний ресурс] / С. В. Бреус, Т. А. Бабаєва // Формування ринкових відносин в Україні. - 2015. - № 11. - С. 113-117.

Паламаренко Яна

Вінницький національний аграрний університет, м. Вінниця

ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЇ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ АПК УКРАЇНИ

Агропромисловий комплекс України характеризується значним виробничим потенціалом, що актуалізує проблему пошуку напрямів його ефективного використання в умовах загострення конкурентної боротьби на ринках сільськогосподарської продукції. У більшості аграрних підприємств не здійснюється розробка ефективного стратегічного розвитку, а існує лише орієнтація на розмиті цілі. При цьому рівень стратегічного управління у сільськогосподарських підприємствах знаходиться на досить низькому рівні.

Оскільки сільськогосподарські підприємства виконують провідну роль у забезпеченні продовольчої безпеки як однієї із ключових складових системи національної безпеки держави, впровадження механізмів удосконалення їх діяльності, в тому числі й підвищення рівня конкурентоспроможності, набувають економічного, соціального й політичного значення [4, с. 96].

Сучасні тенденції розвитку української економіки, які простежуються через загострення конкуренції у фрагментованих галузях, та об'єктивні глобалізаційні вияви світової економіки вимагають від суб'єктів господарювання вироблення функціональних, інноваційних механізмів управління як єдиної передумови їх виживання на ринку. Тому необхідним завданням є здійснення розгорнутого аналізу впливу чинників зовнішнього і внутрішнього середовищ на конкурентоспроможність підприємств АПК і досягнення ними стратегічного успіху [3, с. 21]. З метою стимулювання впровадження товаровиробниками інноваційних розробок науково-дослідних установ необхідна відповідна державна підтримка. Особливим напрямом стимулювання модернізації виробничих потужностей аграрних підприємств вважаємо впровадження для інноваційних необоротних активів прискорених норм амортизації, що дозволить зменшити термін окупності інноваційних інвестицій. Важливу роль у запровадженні інноваційних процесів в аграрному секторі економіки відіграє створення інфраструктури ринку. Запропоновані заходи сприятимуть нарощуванню обсягів виробництва та підвищенню рівня конкурентоспроможності сільськогосподарської продукції вітчизняних підприємств [1].

У свою чергу, перехід України із набуттям незалежності до побудови ринку в аграрному секторі привів до практично повної відмови держави від

підтримки аграріїв, а реформування було зведено лише до зміни форми власності й розпаювання земель. Метою реформ було оголошено не підвищення ефективності виробництва, збільшення обсягів продукції, а саме зміна організаційно-правових форм господарювання [2, с. 188].

Відтак, при формуванні моделі стратегії інноваційного розвитку підприємств АПК важливим є елемент визначення орієнтирів стратегічного розвитку. До таких орієнтирів ми віднесли наступні: впровадження новітніх методів управління підприємствами АПК на підставі розроблення та реалізації стратегії інноваційного розвитку, впровадження системи ефективного стимулювання інноваційної діяльності на підприємствах АПК, удосконалення технологічних процесів, підвищення якості сировини та готової продукції, впровадження світових систем контролю якості та сертифікації продукції із використанням ISO 9001, а також нарощення обсягів виробництва екологічно чистої продукції. Корегування наслідків стратегічного контролю може стосуватися як самої стратегії, так і стратегічних цілей підприємств АПК. Тому процес управління є замкнутим циклом. Таким чином, стратегія інноваційного розвитку аграрного підприємства у конкурентному середовищі передбачає знання суті стратегічного аналізу, уміння визначати місію аграрного підприємства, оцінювати і контролювати виконання стратегії як основи для вироблення та здійснення ефективної політики в ринкових умовах. Основними результатами впровадження стратегії інноваційного розвитку підприємств АПК є розвиток підприємств АПК, досягнення інноваційної активності національної інноваційної системи, вихід на нові ринку збуту підприємств АПК, висока якість продукції, технологічне оновлення підприємств АПК тощо.

Отже, агропромисловий комплекс, як жоден інший сектор економіки, тісно пов'язано з природними ресурсами і навколишнім природним середовищем, тому, на наш погляд, стратегія інноваційного розвитку аграрного виробництва повинна орієнтувати товаровиробника на природно-ресурсну економію та мінімізацію антропогенних навантажень на довкілля. Таке стратегічне планування передбачає формування стратегічних параметрів раціонального використання й охорони природних ресурсів та розвитку агропромислового комплексу на засадах сталості та інноваційності. Зокрема, стратегія інноваційного розвитку є орієнтиром на довгостроковий період, вона визначає напрямок подальшого розвитку і обумовлює відповідні заходи та програми.

Література:

1. Данкевич Є.М. Інноваційна складова діяльності інтегрованих структур в галузі рослинництва. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://ir.znau.edu.ua/bitstream/123456789/1888/1/Dankevych_Y_Innovative_component.pdf
2. Пилипенко В.В. Концептуальні засади формування державної аграрної політики в реформуванні аграрного сектора економіки / В.В. Пилипенко // Глобальні та національні проблеми економіки. – 2016.– № 11. – С. 186–190.

3. Шаманська О.І., Паламаренко Я.В. Дослідження ефективності функціонування спиртової промисловості України / О.І. Шаманська, Я.В. Паламаренко// Економіка. Фінанси. Менеджмент: актуальні питання науки і практики. 2017. – № 1. – С. 19–27.

4. Ярмак М.Р. Концептуальні положення управління конкурентоспроможністю сільськогосподарських підприємств / М.Р. Ярмак// Агросвіт. – 2016. – № 6. – С. 96–103.

Палига Євген, Дмитерко Ірина

Українська академія друкарства, м. Львів

УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ РОЗВИТКУ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ФОНДОВОГО РИНКУ В УКРАЇНІ

Реалізація завдання щодо становлення ліквідного, надійного та прозорого національного фондового ринку вимагає проведення інтенсивної законотворчої роботи, а також здійснення заходів адаптації законодавства України про цінні папери до вимог Європейського союзу. З цією метою Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку повинна впровадити наступні пріоритетні напрямки:

- удосконалення засад державного регулювання ринку цінних паперів та захисту прав інвесторів;
- посилення конкурентоспроможності фондового ринку України;
- розвиток депозитарної системи та корпоративного управління через удосконалення законодавства з питань функціонування фондового ринку.

Таким чином, буде створено можливість усунути існуючі прогалини законодавства України у сфері корпоративного управління, а також значно підвищити рівень захищеності інвестора на підприємстві, а як наслідок зросте й інвестиційна привабливість акціонерних товариств та відбудеться поліпшення інвестиційного клімату в Україні в цілому.

Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку реалізує єдину державну політику щодо розвитку ринку цінних паперів, а також має чітко скоординувати діяльність у вирішенні наступних питань:

- удосконалення механізмів захисту прав інвесторів шляхом поширення найкращої практики корпоративного управління, удосконалення правового регулювання корпоративних конфліктів;
- розвиток інструментів ринку цінних паперів шляхом законодавчого врегулювання питань обігу похідних фінансових інструментів (деривативів), удосконалення практичного використання і застосування методики визначення ринкової вартості фінансових інструментів;
- розвиток інвестиційної інфраструктури шляхом законодавчого врегулювання питань діяльності недержавних пенсійних фондів, інститутів спільного інвестування та поступове впровадження механізмів нагляду

Наукове видання

**«Формування стратегії соціально-економічного розвитку
підприємницьких структур в Україні»**
Матеріали IV Всеукраїнської науково-практичної
конференції

Свідоцтво про внесення до державного реєстру
ДК № 3050 від 11.12.2007 р.

Підписано до друку 29.11.2018 р. Формат 60x84/16.
Папір офсетний. Друк офсетний.
Віддруковано з готового оригінал-макету.
Тираж. 230 прим. Зам. № ____.

Українська академія друкарства.
79020, м. Львів, вул. Підголоско, 19